

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 11. juli 2023
(OR. en)

11590/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0247(NLE)**

PECHE 282

FORSLAG

---

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	11. juli 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.:	COM(2023) 421 final
-----------------	---------------------

Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/868
--------	--

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 421 final.

Bilag: COM(2023) 421 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.7.2023
COM(2023) 421 final

2023/0247 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/868

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) for perioden 2024-2028 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet

Formålet med Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) er gennem oprettelsen af ICCAT at fremme samarbejdet om bevarelsen af bestandene af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet på et niveau, som muliggør bæredygtig fangst af størst mulige mængder med henblik på konsum og andre formål. Konventionen trådte i kraft den 21. marts 1969.

Unionen er part i ICCAT og har godkendt konventionen ved Rådets afgørelse af 9. juni 1986¹.

2.2. Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet

ICCAT er et organ, der er oprettet ved ICCAT-konventionen og er ansvarligt for vedtagelsen af bindende afgørelser ("henstillinger") med henblik på bevarelse og forvaltning af det fiskeri, der hører under dens kompetenceområde. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.

Som kontraherende part i ICCAT har Unionen medbestemmelses- og stemmeret, hvad angår dens afgørelser. ICCAT træffer afgørelser ved konsensus.

2.3. ICCAT's afgørelser

ICCAT har beføjelse til at vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for det fiskeri, der hører under dens kompetenceområde, og disse er bindende for de kontraherende parter.

I henhold til ICCAT-konventionens artikel VIII, stk. 2, træder henstillingerne i kraft seks måneder efter den dato, på hvilken de kontraherende parter underrettes om dem af ICCAT. En henstilling er ikke bindende for kontraherende parter, som har indgivet og bekræftet en indsigelse mod den pågældende henstilling. Hvis indsigelsen støttes af et flertal af de kontraherende parter, træder henstillingen ikke i kraft.

---

¹ Rådets afgørelse af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, ændret ved protokollen til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på EU's vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en totrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for EU's holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt dokument fra Kommissionens tjenestegrene, som skal godkendes af Rådet.

For ICCAT er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse (EU) 2019/868 af 14. maj 2019, hvori Unionens holdning i ICCAT er fastlagt for perioden 2019-2023. Nævnte afgørelse indeholder generelle principper, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold i ICCAT. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

Rådets afgørelse (EU) 2019/868 indeholder principperne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013², idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik³. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

Det er i Rådets afgørelse (EU) 2019/868 fastsat, at Unionens holdning skal tages op til revision forud for det årlige møde i 2024. Unionens holdning inden for rammerne af ICCAT for perioden 2024-2028 fastlægges derfor ved nærværende forslag, og Rådets afgørelse (EU) 2019/868 erstattes.

Den nuværende revision tager i forbindelse med fiskeri hensyn til den europæiske grønne pagt, især biodiversitetsstrategien⁴, klimatilpasningsstrategien⁵ og jord til bord-strategien⁶. Den tager også hensyn til plaststrategien⁷ og handlingsplanen for nulforurening⁸. Derudover tager det også hensyn til den fælles meddelelse om international havforvaltning⁹.

---

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ KOM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system (COM(2020) 381).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi" (COM(2018) 28 final).

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM/2021/400 final).

⁹ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod en bæredygtig blå planet (JOIN(2022) 28 final).

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsfor skrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹⁰.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

ICCAT er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig ICCAT-konventionen.

De retsakter, som ICCAT skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. De skal være bindende i henhold til folkeretten, jf. artikel VIII i ICCAT-konventionen, og vil, eftersom ICCAT's henstillinger kan supplere, ændre eller erstatte de forpligtelser, der er fastsat i den eksisterende EU-lovgivning, kunne få afgørende indflydelse på indholdet af denne lovgivning, herunder på:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri¹¹
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹²
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹³
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009¹⁴
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007¹⁵

¹⁰ Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

¹¹ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

¹² EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹³ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

¹⁴ EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1.

¹⁵ EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1.

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 af 20. juni 2019 om en flerårig genopretningsplan for middelhavssværdfisk og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107¹⁶
- Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter¹⁷
- Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 973/2001¹⁸ og
- Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 om indførelse af en ordning for statistisk registrering af sværdfisk og storøjet tun i Fællesskabet¹⁹

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for ICCAT-konventionen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis nævnte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen erstatter Rådets afgørelse (EU) 2019/868, som dækker perioden 2019-2023.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

¹⁶ EUT L 188 af 12.7.2019, s. 1.

¹⁷ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1.

¹⁸ EUT L 123 af 12.5.2007, s. 3.

¹⁹ EUT L 295 af 13.11.2003, s. 1.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/868

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets afgørelse af 9. juni 1986¹ tiltrådte Det Europæiske Fællesskab den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT-konventionen"), hvorved Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT") blev oprettet.
- (2) ICCAT vedtager foranstaltninger for at sikre langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i ICCAT-konventionsområdet og på at beskytte de marine økosystemer, hvor disse ressourcer forekommer. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013² skal Unionen sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på langt sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til at sikre fødevarerforsyningsikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis

---

¹ Rådets afgørelse af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, ændret ved protokollen til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

- (4) I overensstemmelse med biodiversitetsstrategien³, klimatilpasningsstrategien⁴ og jord til bord-strategien⁵ er det afgørende at beskytte naturen og genoprette skadede økosystemer. De risici, der hidrører fra klimaændringer og tab af biodiversitet, må ikke bringe tilgængeligheden af de varer og tjenester, som sunde marine økosystemer giver fiskerne, kystsamfundene og menneskeheden, i fare.
- (5) Plaststrategien⁶ henviser til specifikke foranstaltninger til reducere af plast- og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs. Desuden har handlingsplanen for nulforurening⁷ til formål at reducere mængden af plastaffald i havet med 50 % og mikroplast, der udledes i miljøet, med 30 %.
- (6) I henhold til den fælles meddelelse om international havforvaltning⁸ er beskyttelse og bevarelse af havenes biodiversitet nøgleprioriteter i EU's optræden udadtil. EU er den mest fremtrædende aktør i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og fiskeriorganisationer i hele verden. Her fremmer EU fiskebestandenes bæredygtighed, fremmer gennemsigtig beslutningstagning baseret på solid videnskabelig rådgivning og styrker den videnskabelige forskning og overholdelsen af reglerne.
- (7) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i ICCAT, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved afgørelse (EU) 2019/868⁹. Denne afgørelse bør ophæves, og der bør laves en ny afgørelse for perioden 2024-2028.
- (8) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i ICCAT for perioden 2024-2028, bør fastlægges, eftersom ICCAT's bevarelsesforanstaltninger kan være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-

---

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem (COM(2020) 381).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi" (COM(2018) 28 final).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM/2021/400 final).

⁸ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod en bæredygtig blå planet (JOIN(2022) 28 final).

⁹ Rådets afgørelse af 14. maj 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ophævelse af afgørelsen af 8. juli 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i ICCAT (EUT L 140 af 28.5.2019, s. 78).

lovgivningen, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹⁰, Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹², Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627¹³, Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001¹⁴, Rådets forordning (EF) nr. 520/2007¹⁵, Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003¹⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107¹⁷ er blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154¹⁸.

- (9) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i ICCAT-konventionsområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder ny videnskab og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i ICCAT, skal der fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2024-2028. Disse holdninger bør være i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), er fastlagt i bilag I til nærværende afgørelse.

---

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

¹⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

¹⁵ Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 af 7. maj 2007 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 973/2001 (EUT L 123 af 12.5.2007, s. 3).

¹⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 af 8. april 2003 om indførelse af en ordning for statistisk registrering af sværdfisk og storøjet tun i Fællesskabet (EUT L 295 af 13.11.2003, s. 1).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 af 20. juni 2019 om en flerårig genopretningsplan for middelhavssværdfisk og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 1).

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i ICCAT, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i ICCAT i 2029.

Artikel 4

Afgørelse (EU) 2019/868 ophæves.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*